

دوشنبه اول بهمن ۱۴۰۳ | ۱۹ رجب ۱۴۴۶

گزارش یک مهساگرندی

آغاز چرخه آسیب‌های اجتماعی در بازماندگی از تحصیل

هموار شدن مسیر ترک تحصیل و آینده تلخی که در انتظار کودکان و نوجوانان دور از مدرسه است

تحصیل را یگان نیست، در دسترس همه کودکان و نوجوانان هم نیست! اگر هم باشد، باکیفیت و کارآمد نیست! در نتیجه همه این نیست‌ها و نبودن‌ها، عده‌ای از دانش‌آموزان که تعدادشان منجر به پیشرفت‌شان شود یا حداقل زمینه ساخت زندگی بهتر و باکیفیت‌تری را برایشان مهیا کند، پس قید درس خواندن را می‌زنند و ترک تحصیل می‌کنند. این نتیجه همه اقدامات انجام‌شده از سوی دولت‌ها و وزرای آموزش و پرورش است که چنین بحرانی را ایجاد کرده‌است. البته تازگی وزیر آموزش و پرورش حل مشکل بازماندگان از تحصیل را یکی از دغدغه‌های این وزارت‌خانه برشمرده است؛ دغدغه‌ای که اگر امروز حل نشود، فردا فاجعه بزرگی را به بار می‌آورد.

■ ■ ■

بازمانده از تحصیل در تعاریف به کودکان و نوجوانانی گفته می‌شود که به دلیل تبعیض طبقاتی، فقر فرهنگی و سایر محدودیت‌ها و محرومیت‌ها از تحصیل جامانده‌اند؛ آنها در رده سنی شش تا ۱۸ سال، با وجود اینکه باید به مدرسه بروند، اما به دلایل مختلفی در کلاس‌های درس حاضر نمی‌شوند. فرقی نمی‌کند در کدام یک از مقاطع تحصیلی باشند، این کودکان و نوجوانان، گاه در مقاطع ابتدایی و گاه در مقاطع بعدی، قید تحصیل را می‌زنند. بدون شک اما ترک تحصیل در پایه‌های ابتدایی، ترویج بی‌سوادی را به دنبال دارد، چراکه یک دانش‌آموز هنوز باید به مدرسه باز نشده و هنوز یک راهی را شروع نکرده که آن را تمام می‌کند. ترک تحصیل در مقاطع دیگر نیز مصائب و مشکلات دیگری را به دنبال دارد که نباید ساده از کنارشان عبور کرد.

■ **افزایش آمار بازماندگان از تحصیل**

افزایش آمار ترک تحصیل کودکان نشان می‌دهد که مسیر درستی در پیش نگرفتیم و در حال رفتن به بیراهه هستیم که اگر غیر از این بود، باید شاهد کاهش آمار ترک تحصیل بودیم نه افزایش آن. افزایشی که ثابت می‌کند هر آنچه کردیم به نتیجه بوده‌است. هر چند آمار بازماندگی از تحصیل در سال‌های اخیر با افت‌هایی هم همراه بوده، اما در نگاه کلی افزایش یافته‌است.

طبق گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس در سال ۹۵، تعداد ۷۷۸ هزار کودک بازمانده از تحصیل در کشور وجود داشته‌است. این عدد در سال ۱۴۰۰ به ۹۱۱ هزار نفر رسیده‌است. البته آمار ترک تحصیلی‌هایش از این آمار رسمی است؛ موضوعی که غلامعلی افروز، استاد دانشگاه تهران به آن اشاره کرد و گفت: «روردی‌های آموزش و پرورش همگی موفق به پایان‌هایش نمی‌شوند. سالانه حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر وارد کلاس اول دبستان می‌شوند، اما باید پرسید در پایان دبیرستان، چند نفر فارغ‌التحصیل می‌شوند؟ در برخی کشورها، نرخ فارغ‌التحصیلی ۹۵ تا ۹۷ درصد است. اما در ایران حدود ۷۰ درصد است.»

■ **زمینه‌سازی افزایش آسیب‌های اجتماعی**

بدون شک پوشش کامل تحصیلی کودکان لازم‌التعلیم،

همواره یکی از ارکان سیاست‌گذاری اجتماعی دولت‌ها

گزارش ۲

محياسبتی

آتش‌سوزی و ریزش ساختمان پلاسکو، حادثه‌ای بود

هر چند تلخ، اما در س‌های ایمنی زیادی راه مسئولان داد؛ در س‌هایی که البته به خوبی گرفته نشد، چراکه هنوز تعداد زیادی از ساختمان‌های ناایمن از جمله بیمارستان، اماکن تجاری و اداری و شهر وجود دارند

و برزنی و خانواده‌های زیادی را به سوگ بنشاندن.

کم نیستند ساختمان‌های ناایمن که در شهر قد علم کرده‌اند؛ ساختمان‌هایی که مردم زیادی روزانه در آن تردد می‌کنند و با یک حادثه کوچک مسلاّت و جان آنها به خطر می‌افتد. بدون شک ایمن‌سازی این ساختمان‌ها باید در اولویت کار شهرداری‌ها قرار بگیرد و آنها همه تلاش خود را در مقاومت‌سازی این سازه‌ها در برابر انواع و اقسام حوادث به کار بگیرند. البته نمی‌توان منکر اقداماتی شد که در تمام این مدت انجام شده، اما متأسفانه زور این اقدامات به همه ساختمان‌های ناایمن نرسیده و بسیاری از آنها همچنان بدون هیچ تغییراتی در جای خود باقی مانده‌اند!

■ **زنگ خطری که به صدا در آمد**

هر سال به پایان دی‌ماه که می‌رسیم، یاد حادثه پلاسکو زنده می‌شود، حادثه‌ای که در روزی سرد رخ داده اما مانع بزرگی را در دل‌ها نشانده‌است. روز گذشته به مناسبت سالگرد این حادثه، برخی از مسئولان و مدیران شهری به لزوم توجه بر ساختمان‌های ناایمن اشاره کردند. مهدی چمران، رئیس ششورای اسلامی شهر تهران در دویمت و نود و هفتمین جلسه شورای اسلامی شهر تهران در جمع خبرنگاران ضمن گرامیداشت یاد شهدای آتش‌نشان در حادثه آتش‌سوزی پلاسکو گفت: «حادثه پلاسکو یک زنگ خطر برای ساختمان‌های ناایمن چه از نظر آتش‌نشانی و چه از نظر مقاومت است که باید روندی که برای بررسی ساختمان‌ها در این دوره آغاز شده و ساختمان‌های ناایمن را مشخص می‌کنند به خوبی دنبال شود و به نتیجه خوبی برسیم.»

جامعه

سرویس اجتماعی ۶۰۰۸۵۲۳۰

پایین بودن سرانه فضای آموزشی و عدم دسترسی به امکانات آموزشی با کیفیت، آسیب‌پذیری دهک‌های پایین جامعه در برابر هزینه‌های بالای تحصیل در مدارس غیردولتی، برخی دانش‌آموزان را برای همیشه، در این چرخه خارج می‌کند. این را استاندار تهران گفت و اضافه کرد: «قانون تشکیل شورا‌های آموزش و پرورش در استان‌ها و شهرستان‌ها در سال ۱۳۷۲ به تصویب رسیده‌است، این قانون، تلاش جدی در گسترش آموزش و پرورش عمومی و تحت پوشش قرار دادن کلیه اطفال واجدالتعلیم را در دستور کار قرار داده‌است.» این قوانین اما، عمدتاً روی کاغذ باقی مانده. قوانینی که اگر به درستی انجام می‌شد، سال به سال، آمار بازماندگی از تحصیل کاهش می‌یافت.

■ **حال ناخوش تحصیل در مناطق آزاد**

وضعیت بازماندگی از تحصیل در مناطق آزاد خوب ویژه پس از همه‌گیری کووید ۱۹ و غیرحضوری شدن آموزش‌ها، رشد داشته‌است. «بررسی گزارشات آماری نشان می‌دهد به‌رغم تسریع در اسناد و قوانین بالادستی بر تأثیر اجباری و رایگان، شاخص‌های ترک تحصیل و بازماندگی از تحصیل در جامعه ایران همچنان بالاست، به طوری که بازماندگی از تحصیل و ترک تحصیل یکی از اصلی‌ترین چالش‌های نظام آموزش و پرورش ایران بوده که در سال‌های اخیر به ویژه پس از همه‌گیری کووید ۱۹ و غیرحضوری شدن آموزش‌ها، رشد داشته‌است.»

او در رابطه با نقش و جایگاه آموزش و پرورش اظهار داشت: «مدرسه همان جامعه و جامعه همان مدرسه است و به عبارتی مسیری جز ساختن جامعه‌ای منظم و قوی و کشوری توسعه‌یافته جز از طریق آموزش و پرورش، میسر نیست.»

استاندار تهران با بیان اینکه ترک تحصیل و بازماندگی از تحصیل قطعی نظر از دلایل آن، پیامدهای مهمی دارد، افزود: «بازماندگی از تحصیل باعث می‌شود افراد لازم‌التعلیم بیرون از چرخه نظام تعلیم و تربیت قرار گیرند و همین امر موجب آسیب‌های اجتماعی

عده‌ای همچون کودکان کار و خیابانی، بیکاری، بزهکاری و مواردی از این دست را فراهم می‌کند.»

ایمن‌سازی‌هایی که هنوز کافی نیست

پلاسکوهایی بیخ گوش شهروندان!

ساختمان‌های ناایمن و مشابه پلاسکو همچنان در شهر پابر جا هستند، بدون هیچ تغییری!

■ **آل‌های قانونی**

مهدی بابایی، رئیس کمیته ایمنی و مدیریت بحران شورای اسلامی شهر تهران با بیان اینکه حادثه پلاسکو تلنگر بسیار مهمی به حوزه مدیریت شهری بود تا موضوعات ایمنی را به صورت جدی تر مورد توجه قرار دهد، گفت: «در دوره مدیریت ششم، ایمنی، به‌عنوان یکی از چهار اولویت اصلی شورا در سیاست‌گذاری قرار گرفت. ما در این حوزه آتش‌نشانی را به اقدام پیشگیرانه و کاهش حوادث ملزم کردیم. وقتی کارشناسان اعلام کردند که دستور کار آتش‌نشانی قرار می‌گیرد، موظف می‌شود که برای تحقق آن، اقدامات پیشگیرانه فرهنگی و آموزشی را در دستور کار قرار دهد. اما راه‌ای موجود نیز نشان می‌دهد که ما طی سه سال اخیر روند نزولی حوادث را داشته‌ایم و این به نظر من نکته مثبتی است که فرهنگ‌سازی این فرآیند شروع شده‌است.»

او ادامه داد: «در حال حاضر ۱۲۹ ساختمان بحرانی (که کم بیمارستان، هم ساختمان‌های اداری، تجاری و هم مسکونی را شامل می‌شود) به ۶۵ ساختمان رسیده و سلاّته هزار ساختمان ناایمن را از فهرست احصا شده آتش‌نشانی کسر کرده‌ایم. البته مجموع ساختمان‌هایی که آتش‌نشانی احصا کرد حدوداً ۳۳۴ هزار ساختمان است که در دسته‌بندی‌های بحرانی، پرخطر، میان‌خطر و کم‌خطر داره در مورد آنها اقدام می‌شود.»

بابایی به موانع کار نیز اشاره کرد و گفت: «همچنان خلأهای قانونی داریم و نمی‌توانیم به راحتی اقدام کنیم، زیرا تنها بین ۱۴ ماده ۵۱ – که مجلس حدود نیم قرن پیش تصویب کرده – داریم؛ طبق این قانون، شهرداری باید رأساً در برابر ساختمان‌های ناایمن اقدام کند و از مالکان جریمه بگیرد، اما وقتی تعداد زیادی ساختمان ناایمن از نظر حریق داریم شاید چنین بودجه‌ای در شهرداری وجود نداشته باشد. باید این قوانین به‌روزرسانی شوند و امیدواریم که دولت و وزارت

جوان

روزنامه جوان | شماره ۷۲۲۴

«ترک تحصیل کودکان در این قرن و زمان حاضر قابل‌قبول نبوده و باعث تأسف است؛ دلایل مختلفی برای این پدیده وجود دارد؛ حتماً باید دولت از حداکثر توان خود برای مقابله با این مسئله بهره بگیرد، حتی اگر چنین مشکلی را در دور‌ترین نقطه کشور شاهد باشیم.» نماینده مردم لتجان در مجلس شورای اسلامی با اشاره به اصل ۲۰ قانون اساسی گفت: «تحصیل رایگان در نقاط مختلف ایران اجزایی می‌شود، اما قطعاً نمی‌توان ادعا کرد آموزش رایگان همان تعلیم با کیفیت است؛ در نظر داشته باشیم امروز در کشور دانش‌آموزی وجود ندارد که شرایط ادامه تحصیل را نداشته باشد، ایجاد شرایط ادامه تحصیل در تمام کشور محقق شده‌است.»

او با تأکید بر اینکه برخی از مدارس مطالبات کمک مالی از والدین دانش‌آموزان دارد، تصریح کرد: «برخی از مدارس کشور به دلیل مشکلات مالی و عدم حمایت لازم مطالباتی از والدین دانش‌آموزان دارند که با مشارکت خانواده‌ها این کمک‌ها ممکن خواهد بود، اما اجباری برای این مهم نباید وجود داشته باشد؛ گاهی به دلایل جانبی همچون فقر خانواده‌ای از حضور فرزندان خود در مدارس مانعت می‌کنند که عاملی بر ترک تحصیل آنها می‌شود باید این عوامل را کم‌رنگ کنیم؛ در این بین هزینه‌های دیگر نظیر آب و دهب و سرویس مدارس و کلاس‌های تقویتی هم وجود دارد.»

این نماینده مردم در مجلس دوازدهم گفت: «تحصیل رایگان در کشور عملیاتی شده‌است، اما حمایت‌های لازم برای کیفی‌سازی آموزش، نیازمند هزینه است و این مسئله فشار برای خانواده‌های کم‌درآمد خواهد بود، والدین ناچار می‌شوند انتخاب و فشار اقتصادی وارده از سوی مدارس را تحمل کنند. ترک تحصیل دانش‌آموزان برای بی‌تردید آینده قابل‌قبولی برای آنها نخواهد داشت.»

■ **دغدغه وزارت آموزش و پرورش**

هفته گذشته بود که علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش حل مشکل بازماندگان از تحصیل را یکی از دغدغه‌های این وزارت‌خانه برشمرد. او در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران در خصوص برنامه وزارت آموزش و پرورش برای بازماندگان از تحصیل گفت: «این موضوع یکی از دغدغه‌های جدی ماست و در حال تهیه سازوکارهایی هستیم تا یک سیستم آموزشی منعطفی طراحی کنیم. بخش‌های مختلف درگیر بوده و در حال ارائه این خدمات هستند. مدارس ویژه کودکان کار فعال هستند، اما معتمدیم که باید روش‌های متنوع‌تر و اقدامات اثربخش‌تری انجام دهیم که در دستور کار قرار دارد.»

بدون شک علاوه بر آموزش و پرورش، سایر دستگاه‌ها نیز باید در این زمینه همکاری داشته باشند تا در‌های بی‌سوادی و کم‌سوادی را ببندند. اگر مسئولان به این درک برسند که آموزش و پرورش اولویت بسیار زیادی دارد و در پی تعلیم و تربیت صحیح است که اتفاقات مشابهی در کشور رخ ندهد پس باید همه تلاش خود بکنند تا این گروه از دانش‌آموزان از حداکثر توان خود بهره بگیرد، حتی اگر مجبور باشند به دور‌ترین نقطه ایران بروند. نظام آموزشی باید مراقب باشند تا ترک تحصیل دانش‌آموزان رخ ندهد، چراکه هزینه سنگینی بر دوش جامعه خواهد گذاشت.»

او در مورد ترک تحصیل دانش‌آموزان اظهار داشت:

مسکن به عنوان مسئولان اصلی نگهداری ساختمان‌ها، قوانین لازم را در قالب لایحه‌ای به مجلس ارائه دهند تا قسمتی از مشکلات حل شود.»

او افزود: «البته مجلس موصوبه‌ای هم در مورد نگهداشت ساختمان‌ها دارد که قرار است وزارت مسکن دستورالعمل اجرایی آن را تهیه کند، اما تا آن‌ا این کار روی زمین مانده‌است. اکنون و با نظارتی که صورت می‌گیرد، خیال‌ماز ایمنی ساختمان‌های نوساز آسوده‌است، اما آیا بعد از چندسال هم این ایمنی ادامه دارد؟ این از جمله خلأهای قانونی است و وزارت مسکن باید هر چه سریع‌تر به این موضوع توجه کند.»

■ **ضرورت نوسازی بافت فرسوده**

در همین رابطه مهدی هدایت، مدیر عامل سازمان نوسازی شهر تهران گفت: «حادثه پلاسکو به وضوح نشان داد که ایمنی ساختمان‌ها نه‌تنها یک ضرورت مهندسی، بلکه مسئله‌ای حیاتی برای حفظ جان شهروندان و آتش‌نشانان است. نوسازی ساختمان‌هایی فرسوده به مراتب هزینه‌ای کمتر از پیامدهای سنگین یک فاجعه دارد و باعث تأمین امنیت جانی افراد می‌شود. ساختمان‌های مقاوم عملکرد بهتری در برابر حوادثی مانند زلزله و آتش‌سوزی دارند و محیطی ایمن‌تر، مدرن‌تر و مناسب‌تر برای زندگی و کار فراهم می‌کنند.»

مدیر عامل سازمان نوسازی شهر تهران با اشاره به این موضوع که در تهران، از حدود ۷ هزار هکتار مساحت شهر، ۴۰۰ هزارو ۴۰۰ هکتار در بافت فرسوده قرار دارد، بر ضرورت نوسازی این مناطق تأکید کرد.

به گفته هدایت اجرای بسطهای ششوفنی باعث افزایش قابل توجه آمار صدور پروانه‌های نوسازی در تهران شده‌است، به گونه‌ای که در برخی محله‌ها این آمار تا سه برابر رشد داشته‌است.

مدیر عامل سازمان نوسازی شهر تهران اظهار داشت: «برای جلوگیری از تکرار حوادث تلخی مانند پلاسکو،

ایران

مهساگرندی

غم‌ماندگار

با وجود گذشت هشت سال، داغش هنوز تازه است و یادآوری آن، قلب‌های زیادی را به درد می‌آورد. یادآوری روزهایی که در غم و اندوه بسیار گذشت. روزهای تلخ انتظار پای آهن‌پاره‌های دودگررفته‌ای که جان‌های بسیاری را بلعیده و خانواده‌های زیادی را داغدار کرده‌بود؛ گرفتار آوار پلاسکو شده‌بودند و نه مردمی که با چشمان خیس منتظر شنیدن خبری هر چند کوچک، لحظه‌ها را به سختی شماره می‌کردند. بی‌آنکه در پس تمام آن انتظارهای جانکاه، قلیشان به آرامش رسیده یا لبانشان به خنده باز شود.

پلاسکو آوار شد، اما نه فقط روی سر ۱۶ آتش‌نشانی که برای نجات دادن کارگران و نگهبانان ساختمان آلومینیومی خیابان جمهوری به دل آتش و دود زده‌بودند، بلکه بر سه مرتلی که در عین ناآوری امیدوار بودند به نجات، اما امیاشان سوخت شد و دود.

زندگی‌های بسیاری نابود شد؛ چه آنها که جان دادند و چه آنان که مال. پلاسکو اما به قیمت یک بریانی فراموش‌نشدنی و تلخ به یک نماد تبدیل شد؛ نماد ساختمان‌های ناایمنی که اتفاق تعدادشان در سطح شهر کم نیست؛ ساختمان‌هایی با کیفیت بسیار اما وضعیتی ترسناک که هر آن می‌توانند فاجعه‌ای ناگوار و جبران‌ناپذیر را رقم بزنند. هر چند که بعد از تجربه تلخ پلاسکو فشار برای ایمن‌سازی به این ساختمان‌ها بیشتر شد و ایمن‌سازی‌های پرتعدادی نیز در سطح شهر انجام شد، اما مشکل هنوز به قوت خود باقی است. وقتی همچنان ساختمان‌های ناایمن زیادی جان و مال مردم شهر را تهدید می‌کند؛ ساختمان‌هایی که می‌توانند غمی تکراری بر دل داغ‌دیده یک ملت بگذارند و همین مسئله کافی است تا آقایان مسئول بی‌هیچ مماشاتی به دنبال ایمن‌سازی آنها باشند.

ایمن‌سازی که بی‌شک صفر تا ۱۰۰ آن وظیفه مالکان این ساختمان‌هاست، اما اجبارش بی‌تردید گردن مسئولاتی که حتماً نمی‌خواهند شاهد یک ترازدی مشابه باشند، چرا که شاید بتوان ضرر و زیان مالی ناشی از آن را به نوعی جبران کرد، اما جبران ضرر عاطفی و خاطره تلخی را که این چنین اتفاقات ناگواری در ذهن مردم می‌گذارد، شدنی نیست.

پلاسکو خاطره شد. آن هم با غمی ماندگار که باید تجربه‌شود برای عدم تکرار.ش. خصوصاً وقتی خوب می‌دانیم با پرسه‌شدن در خیابان‌های شلوغ پایتخت نظیر آن را بارها و بارها خواهیم دید؛ پلاسکوهایی با اسم و شکلی متفاوت که می‌توانند سرنوشتی مشابه داشته باشند، اگر با استفاده از تجربه تلخ ساختمان آلومینیومی خیابان جمهوری سر و سامانی به وضعیت ایمنی آنها ندهیم و به سادگی از کنار قد و قامت خسته و در به داغ‌انگان بگذریم.

ترددی نیست که هزینه‌های بالا، عمدتاً مالکان این ساختمان‌های خطرناک را بر آن می‌دارد که با هر پهنایی از ایمن‌سازی آنها در رفته و شانه از زیر بار مسئولیت خالی کنند، اما کافی است دغدغه مسئولان نه جیب مالکان طمع‌یاب یا فکر این ساختمان‌ها که سلامت جان و مال و روان مردم جامعه باشد تا شاهد ایمن‌سازی یک به یک پلاسکوهای سطح شهر باشیم و رفع نغد خطر جدی که بسیاری را تهدید می‌کند. نه فقط به لحاظ جانی و مالی که حتی از جنبه‌های روحی و روانی.

نگرینیده

تعداد مادران کاهشی‌ولی نرخ باروری در ۱۵ استان افزایشی شد

نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه سال گذشته به لطف قانون جوانی جمعیت کاهش نرخ باروری متوقف و در ۱۵ استان نرخ باروری افزایشی شد، اعلام کرد: در دو سال اخیر، نرخ تولد نوزادهای فرزند سوم ۹ درصد، فرزند چهارم ۲۸ درصد و فرزند پنجم به بالای ۵۱ درصد است. امیرحسین بانکی پور، نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی همچنین در خصوص وضعیت نرخ باروری کشور اظهار کرد: «نرخ باروری ما هر سال رو به کاهش بود، اما سال گذشته به لطف این قانون، کاهش نرخ باروری متوقف شد و در ۱۵ استان کشور، نرخ باروری مافزایشی شد»

وی افزود: «قانون جوانی جمعیت توانسته در فاصله اندک تأثیر خود را بر منحنی‌های جمعیت بگذارد. در دو سال اخیر، نرخ تعداد تولدهای فرزند سوم ۹ درصد، فرزند چهارم ۲۸ درصد و فرزند پنجم به بالای ۵۱ درصد افزایش یافته‌است. این در حالی است که در این دو سال، ۴۰۰ هزار مادر در گروه سنی ۲۵ تا ۴۰ سال کاهش یافته‌اند.»

امیرحسین بانکی پور با اشاره به بررسی گروه سنی مادران ۲۵ تا ۴۰ سال پرداخت و گفت: «این گروه سنی بیشترین میزان تولد را دارد. با مقایسه ورود و خروج مادران، مشخص می‌شود که تعداد مادران ۳۵ ساله از سنی خارج شده‌اند، ۴۰۰ هزار نفر کمتر از تعداد مادرانی است که وارد این گروه سنی شده‌اند. این تغییرات به سیاست‌های تنظیم خانواده ۳۰ سال پیش برمی‌گردد که منجر به کاهش موالید شد.»

وی افزود: «با وجود فشارهای اقتصادی و پیامدهای اجتماعی، قانون جوانی جمعیت با ۵۰ درصد اجرای خود توانسته است منحنی جمعیت را از سقوط نجات دهد و الگوی فرزندآوری سوم، چهارم و پنجم افزایش دهد.»

نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس در ادامه تأکید کرد که برای جلوگیری از افت جمعیت و ورود به سایه‌چال‌های پیری جمعیت، باید الگوی فرزندآوری از تک‌فرزندی یا دوفرزندی به سمت سف‌فرزندی، چهارفرزندی و پنج‌فرزندی تغییر کند. این دقیقاً سیاستی است که در قانون جوانی جمعیت هدف‌گذاری شده و به نتایج مثبتی رسیده‌است.

بانکی پور با اشاره به تغییرات در نرخ نسبت به مادران بالای ۳۵ سال توضیح داد: «در حال حاضر، الگوی به سمت تولد فرزند سوم، چهارم و پنجم پیش می‌رود. همچنین، به جای اینکه مادران بالای ۳۵ سال به عنوان باردار ی پرخطر شناخته شوند، ما آنها را به عنوان باردار ی با مراقبت ویژه در نظر می‌گیریم. این تغییرات از کمپین‌های فرهنگی، آموزش و اطلاع‌رسانی در زنان طلایی شناخته می‌شوند.»

وی در ادامه افزود: «نرخ باروری زنان بالای ۳۵ سال ۱۵ درصد افزایش یافته‌است، به‌ویژه در گروه‌های سنی ۳۵ تا ۴۰ سال و ۴۰ تا ۴۵ سال. همچنین، به جای اینکه مادران بالای ۳۵ سال به عنوان باردار ی پرخطر شناخته شوند، ما آنها را به عنوان باردار ی با مراقبت ویژه در نظر می‌گیریم. این تغییرات از کمپین‌های فرهنگی، آموزش و اطلاع‌رسانی در زنان طلایی شناخته می‌شوند.»

بانکی پور در ادامه به ارزش تسهیلات حمایتی در قانون جوانی جمعیت اشاره کرد و گفت: «رژش مجموعه این تسهیلات تکلیف بالغ بر ۱۲۰ هزار میلیارد تومان (۱۲۰ همت) بوده‌است. این در حالی است که طبق آمارها، تمام کمک‌های یایی به مادران از بودجه کشور طی ۴۰ سال گذشته، به ۳ هزار میلیارد تومان (۳ همت) نیز نمی‌رسید.»